

आ नो यज्ञं भारती तूयमेविडा मनुष्यदिह चेतयन्ती ।

तिस्रो देवीर्वर्हिरेदं स्योनं सरस्वती स्वपसः सदन्तु ॥३३॥

भारती इडा सरस्वती च नोऽस्माकं यज्ञं तूयं क्षिप्रमा एतु आगच्छतु । कीदृशी मनुष्यत् मनुष्यवदिह कर्मणि चेतयन्ती ज्ञापयन्ती कर्मज्ञानं बोधयन्ती इदं तिसृणां विशेषणम् । एतास्तिस्रो देवीः दैव्यः स्योनं सुखरूपमिदं वर्हिः आसदन्तु आसीदन्तु । कीदृश्यः स्वपसः शोभनमपः कर्म यासां ताः शुभकर्माणाः अप इति [निघ० २.१.] कर्मनाम ॥३३॥

य इमे द्यावापृथिवी जनित्री त्रूपैरपिंशदुवनानि विश्वा ।

तमद्य होतरिषितो यज्ञीयान्देवं तष्टारमिह यज्ञि विद्वान् ॥३४॥

हे होतः अद्य इषितः प्रेषितः सन् तं तष्टारं देवमिह यज्ञे यज्ञि यज्ञ । कीदृशः त्वम् यज्ञीयान् अत्यन्तं यष्टा तुरिष्ठेमेयःस्विति [पा० ६.४.१५४.] इयसुनि तृचो लोपः । विद्वान् स्वाधिकारज्ञः । तं कम् यः तष्टा इमे द्यावापृथिवी द्यावाभूमी त्रूपैः अपिंशदवयवैर्विचित्रे अकरोत् पिश अवयवे तुदादिः लडि शे मुचादीनामिति [पा० ७.१.५१.] नुम् । विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि त्रूपैः अपिंशत् विविधरूपाण्यकरोत् । कीदृश्यौ द्यावापृथिव्यौ जनित्री जनयतस्ते जनित्र्यौ प्राण्युत्पादिके ॥३४॥

उपावसृज त्मन्या समञ्जन्देवानां पाथ ऋतुथा हवींषि ।

वनस्पतिः शमिता देवोऽग्निः स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥३५॥

यज्ञमानो वदति । हे होतः त्मन्या आत्मना हवींषि ऋतुथा ऋतौ-ऋतौ यज्ञकाले त्वमुपावसृज देहि । किं कुर्वन् देवानां पाथः हविः मधुना मधुरसेन घृतेन समञ्जन् समञ्जयन् । देवानामित्युक्तं तानाह वनस्पतिर्यूपः शमिता देवः अग्निः एते त्रयो हव्यं होत्रा संमृज्य दत्तं स्वदन्तु भक्षयन्तु । आत्मन्शब्दस्य विभक्त्यदिशे मन्त्रेष्वाद्यादेरात्मन्निति [पा० ६.४.१४१.] आकारलोपः ॥३५॥

सद्यो ज्ञातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः ।